

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยตนเอง: กรณีศึกษานักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัย เอกชนไทย

นวพฤกษ์ รื่นเริง¹สิงหนาท น้อมเนียน²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมและการรับรู้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยตนเอง กรณีศึกษานักศึกษาจีนระดับปริญญาตรีปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 169 คน ในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้และการรับรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยตนเองของนักศึกษาจีนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.78) เรียงลำดับดังนี้ โดยลำดับที่ 1 คือ ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.81) ลำดับที่ 2 ด้านความสามารถในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.88) ลำดับที่ 3 ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.90) ลำดับที่ 4 ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.81) และลำดับสุดท้ายด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม – วัฒนธรรมในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = 0.94)

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาจีนพบว่า นักศึกษาจีนมีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองหลายรูปแบบ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจและพัฒนาตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองและอาจารย์ผู้สอนที่จะนำไปใช้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยตนเอง

คำสำคัญ: การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ นักศึกษาจีน

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย มหาวิทยาลัยมหิดล

² รองศาสตราจารย์ ประจำหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย มหาวิทยาลัยมหิดล

Learner Autonomy of English as a Foreign Language: A Case Study of Chinese Students in a Thai Private University

Nawapruk Ruenroeng¹

Singhanat Nomnian²

Abstract

The purposes of this research were to study Learner Autonomy of English as a Foreign Language: A Case Study of Chinese Students in a Thai Private University. A sample of 169 Chinese students in a Thai private university, among 3rd year undergraduate students in 2019 was asked to answer a set of 5 rating scale questionnaire. The questionnaire had reliability at 0.97. The collected data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and semi – structured interview.

The results were as follows: English learning and English awareness were at a moderate level ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.78). The mean scores were ranked from a high level to a low level. Learner autonomy in motivation ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = 0.81), Learner autonomy in ability ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 0.88), Learner autonomy in confidence ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.90), Learner autonomy in learning strategy ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.81), Learner autonomy in socio-cultural learning ($\bar{x} = 3.05$, S.D. = 0.94)

The result of the interview found that Chinese students explored various sources of English language learning autonomy to build their confidence in learning English. Moreover, this study benefits of English teachers who teach Chinese students.

Keywords: English language learning autonomy, English as a foreign language, Chinese students

¹ Student in MA (Language and Intercultural Communication), Research Institute for Languages and Cultures of Asia, Mahidol University

² Associate Professor in MA (Language and Intercultural Communication), Research Institute for Languages and Cultures of Asia, Mahidol University

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยตนเอง: กรณีศึกษานักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัย เอกชนไทย

นวพฤกษ์ รื่นเริง
สิงหนาท น้อมเนียน

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการในหลายประเทศและยังเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลกในหลายสาขาวิชาชีพทั้งการค้า อุตสาหกรรม การปกครอง ธนาการ การเมือง การศึกษาและเทคโนโลยีต่างๆทั้งภายในประเทศเดียวกันและระหว่างประเทศ (Crystal , 1997) เมื่อเป็นดังนี้กลุ่มประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียน (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) จึงได้ร่วมลงนามข้อตกลงที่ 34 ในกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) ว่าภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาสำหรับการทำงานในประชาคมอาเซียน คือ การที่หน่วยงานทั้งรัฐ เอกชนและองค์กรต่างๆใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน การสื่อสารในทุกภาคส่วนของประชาคมอาเซียน (อรุณี วิริยะจิตราและสิงหนาท น้อมเนียน, 2559) รัฐบาลไทยจึงจัดตั้งนโยบายสนับสนุน ส่งเสริมเพื่อให้ประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคอาเซียนหรือ Education Hubs ซึ่งนโยบายนี้มีการตอบรับในทิศทางที่ดี มีนักเรียนนักศึกษาจากประเทศต่างๆ เข้ามาเรียนในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก

จากข้อมูลล่าสุดสถิติอุดมศึกษาปีการศึกษา พ.ศ. 2561 พบว่า นักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาเรียนในประเทศไทย มีจำนวน 18,804 คน ซึ่ง 5 อันดับนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาเรียนในประเทศไทย คือ จีน พม่า กัมพูชา เวียดนาม และลาว ซึ่งนักศึกษาจากประเทศจีนนั้นมีจำนวนมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 10,766 คน การเรียนในระดับอุดมศึกษาภาษาอังกฤษนั้นนับว่ามีบทบาทสำคัญที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียนและสถานศึกษาต่างๆ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอ การเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงเป็นวิธีการเรียนภาษาอังกฤษวิธีการหนึ่งที่คุณเรียนต้องมีความสามารถควบคุมตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืน(อรุณี วิริยะจิตราและสิงหนาท น้อมเนียน, 2559)

คนจีนเป็นชนชาติหนึ่งในอาเซียนที่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่จีนปฏิรูปเปิดประเทศจนถึงทุกวันนี้ คนจีนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทุกคนจำเป็นต้องเรียนและใช้ให้ได้เพราะเขาคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นใบเบิกทางขั้นดีของการทำงาน ทั้งยังเป็นบันไดในการก้าวไปสู่โลก (ศิริเพ็ญ ทฤษณาวดี, 2560) การที่ชนชาติจีนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเช่นนี้และการเรียนรู้ด้วยตนเองก็เป็นวิธีการศึกษาภาษาวิธีการหนึ่งที่จำเป็นสำหรับสังคมโลกปัจจุบันซึ่งสามารถเผยแพร่ไปอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยี (สินีมาศ สร้อยศิริ และดิน ปรัชญพฤทธิ, 2550) เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจว่านักศึกษาจีนมีวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างไรที่จะช่วยพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งข้อมูลที่ได้

จะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สอนและสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ ในการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย
- 2 เพื่อศึกษาการรับรู้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย

ทบทวนวรรณกรรม

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยตนเองของนักศึกษาจีนตามวัตถุประสงค์นั้น พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเลือกกลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง (โดยอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือไม่ต้องการก็ได้) โดยไม่ต้องให้ผู้ใดบังคับและ การรับรู้การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสนใจ และการเชื่อมโยงของข้อมูลต่างๆจากประสบการณ์เดิมมาใช้ให้เหมาะสมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง การวิจัยในครั้งนี้ได้นำแนวคิดและทฤษฎีของ Littlewood (1996), Benson (1997) และ Oxford (2003) มาปรับเป็นกรอบการวิจัย ซึ่งได้แบ่งพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองออกเป็น 5 ด้าน 1. ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้ 2. ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้ 3. ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้ 4. ด้านความสามารถในการเรียนรู้ 5. ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม-วัฒนธรรม ในการเรียนรู้

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีนได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาประกอบการศึกษาดังเช่นงานวิจัยต่อไปนี้

บุบผา อยู่ทรัพย์ (2555) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาอุดมศึกษาผ่านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ หลังการใช้คู่มือ นักศึกษามีระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากที่ต่ำเป็นระดับปานกลาง ผลการวิจัยกล่าวว่านักศึกษาก่อนและหลังการใช้คู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจะแตกต่างกัน ซึ่งสรุปได้ว่า การสอนกลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองให้แก่ นักศึกษาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้นักศึกษาได้

Nomnian (2018) ศึกษาเรื่องประโยชน์และข้อจำกัดของการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทยในมุมมองของนักศึกษาจีนที่มาแลกเปลี่ยนในประเทศไทย พบว่า วัฒนธรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยและประเทศจีนมีความแตกต่างกัน นักเรียนชอบใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียนในประเทศไทยมากกว่าที่เรียนในประเทศจีน

Xu (2009) ได้ศึกษาการเรียนรู้ภาษาที่สองด้วยวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนชาวจีน ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรีเป็นนักศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ได้เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามและสัมภาษณ์ ผลศึกษาพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญ ขาดความ

มุ่งมั่นและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองไปสู่การมีวิธีการเรียนด้วยตนเอง (Learner autonomy) ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงระดับพฤติกรรมและการรับรู้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ซึ่งยังไม่มี การวิจัยในเรื่องนี้มาก่อน ทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้สามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ของนักศึกษาจีนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาจากกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาจีน ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ และบริหารธุรกิจ จำนวน 300 คน ในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 169 คน โดยกำหนด ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie and Mogan (ฮานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551) ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่าง ง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ประกอบด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) แบบสอบถามเป็นการสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วย ตนเอง มีทั้งภาษาจีนและภาษาอังกฤษกำกับ จำนวน 30 ข้อ 5 ด้าน คือ 1) ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้ 2) ด้าน แรงจูงใจในการเรียนรู้ 3) ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้ 4) ด้านความสามารถในการเรียนรู้ 5) ด้านการ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม –วัฒนธรรมในการเรียนรู้

แบบสอบถามทั้ง 5 ด้านมีระดับค่าเฉลี่ยผลคะแนน โดยใช้เกณฑ์ประมาณค่า (Rating Scale) ตาม แบบของลิเคิร์ต (Likert) และการแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยผลคะแนน ใช้เกณฑ์การประมาณค่าของ Best (1977) ดังนี้ 1.00-1.79 อยู่ในระดับน้อยที่สุด, 1.80-2.59 อยู่ในระดับน้อย, 2.60-3.39 อยู่ในระดับปาน กลาง, 3.40-4.19 อยู่ในระดับมากและ 4.20-5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด

การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) ใช้สัมภาษณ์กับนักศึกษาจีนเป็น รายบุคคล จำนวน 17 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้เทคนิค IOC ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.98 (พรณี ลีกิจวัฒน์, 2554)

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอล ฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.97(พรณี ลีกิจวัฒน์, 2554)

3. นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Validity)

ผลการวิจัย

ตาราง 1 พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย 5 ด้าน

พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีน	n = 169		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้	3.12	0.81	ปานกลาง
2. ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้	3.49	0.81	มาก
3. ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้	3.29	0.90	ปานกลาง
4. ด้านความสามารถในการเรียนรู้	3.47	0.88	มาก
5. ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม-วัฒนธรรมในการเรียนรู้	3.05	0.94	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.29	0.78	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านแรงจูงใจ ($\bar{X} = 3.49$) รองลงมาคือด้านความสามารถในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.47$) ด้านความมั่นใจ ($\bar{X} = 3.29$) ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.12$) และ ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม-วัฒนธรรมในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.05$)

ตาราง 2 พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้

ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้	n = 169		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ข้าพเจ้ามีการวางแผนก่อนจะทำการใดๆเสมอ	3.69	0.99	มาก
2. ข้าพเจ้าใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ในประโยคเพื่อให้จำได้	3.22	1.12	ปานกลาง
3. ถ้าข้าพเจ้าไม่สามารถนึกคำภาษาอังกฤษได้ ข้าพเจ้าจะใช้คำหรือวลี ที่มีความหมายเหมือนกันแทน	3.83	0.99	มาก
4. ข้าพเจ้าเขียนบันทึกข้อความหรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ	2.47	1.17	น้อย
5. ข้าพเจ้าหาโอกาสในการอ่านภาษาอังกฤษให้มากที่สุด	2.89	1.18	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อยๆ	2.72	1.19	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้านำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษมาปรับปรุงการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	3.16	1.15	ปานกลาง
รวม	3.12	0.81	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ถ้าข้าพเจ้าไม่สามารถนึกคำภาษาอังกฤษได้ ข้าพเจ้าจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนกันแทน ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้ามีการวางแผนก่อนจะทำการใดๆเสมอ ($\bar{X} = 3.69$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าเขียนบันทึกข้อความหรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.47$)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สนับสนุนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยพบว่า นักศึกษาจีนมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนั้น มีการวางแผนในการเรียน พยายามที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้ได้ดังบทสัมภาษณ์ของนักศึกษาจีนที่กล่าวว่า “ มีการตั้งเป้าหมายและมีการวางแผนการเรียน

ภาษาอังกฤษเพื่อสอบหางาน และทำงานในอนาคต การเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองค่อนข้างยาก เพราะหาไม่มีใครชี้แนะให้ เพราะการเรียนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ใช้ระยะยาวต้องฝึกฝนมากมายและทบทวนหลายๆครั้ง การได้ความรู้ภาษาอังกฤษจะได้เพิ่มความมั่นใจให้ตัวเอง”

ตาราง 3 พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้

ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้	n = 169		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ข้าพเจ้าชอบการค้นคว้าหาความรู้ภาษาอังกฤษ	3.44	1.06	มาก
2. ข้าพเจ้ากระตุ้นตนเองให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ	3.14	1.11	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าสนใจที่จะเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษเพราะมันน่าสนใจและสำคัญ	3.70	1.13	มาก
4. ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเมื่อมีเวลาว่าง	3.17	1.18	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าชอบดูทีวีหรือดูภาพยนตร์ที่พูดภาษาอังกฤษ	4.03	0.95	มาก
6. ข้าพเจ้าให้รางวัลตนเองเมื่อข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	3.05	1.20	ปานกลาง
7. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมกับกลุ่มคนจากวัฒนธรรมอื่น	3.93	1.07	มาก
รวม	3.49	0.81	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้าพเจ้าชอบดูทีวีหรือดูภาพยนตร์ที่พูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมาคือ การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อข้าพเจ้าเพราะทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมกลุ่มคนจากวัฒนธรรมอื่น ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้าพเจ้าให้รางวัลตนเองเมื่อข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ($\bar{X} = 3.05$)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สนับสนุนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยพบว่า นักศึกษาจีนมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงให้ความสนใจและกระตุ้นตัวเองในการค้นคว้าหาความรู้ ดังบทสัมภาษณ์ของนักศึกษาจีนที่กล่าวว่า “เรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยถ้ามีการสอบจะทวนคำศัพท์ บางทีก็ฟังเพลงภาษาอังกฤษ ดูหนัง เรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสอบ บางทีก็เรียนเพราะอนาคตอาจจะต้องใช้”

ตาราง 4 พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้

ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้	n = 169		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ข้าพเจ้ากำหนดเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองได้	3.27	1.10	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าสามารถบริหารเวลาเรียนภาษาอังกฤษได้ดี	2.96	1.06	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกลัวในการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.60	1.17	มาก
4. ข้าพเจ้าคอยควบคุมตนเองให้ทำในสิ่งที่ข้าพเจ้าควรทำในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษได้	3.20	1.20	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้ามั่นใจที่จะบอกถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองได้	3.44	1.07	มาก
รวม	3.29	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกลัวในการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้า

มั่นใจที่จะบอกถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองได้ ($\bar{X} = 3.44$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าสามารถบริหารเวลาเรียนภาษาอังกฤษได้ดี ($\bar{X} = 2.96$)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สนับสนุนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยพบว่า นักศึกษาจีนมีความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง จึงมีการกำหนดเป้าหมายในการเรียน เพื่อควบคุมตนเองให้ทำในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และสามารถบอกถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษได้ จากบทสัมภาษณ์นักศึกษาจีนที่กล่าวว่า “ มีความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพราะมีเป้าหมายในการเรียน จึงมีความมั่นใจที่จะทำให้การเรียนรู้อังกฤษด้วยตนเองก้าวหน้ายิ่งขึ้น”

ตาราง 5 พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ด้านความสามารถในการเรียนรู้

ด้านความสามารถในการเรียนรู้	n = 169		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ข้าพเจ้ามีความสามารถรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองได้	3.32	1.08	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าพยายามหาวิธีการเรียนหลายวิธีเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ภาษาอังกฤษ	3.61	1.12	มาก
3. ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสืบค้นที่เหมาะสมกับตนเองได้	3.55	1.13	มาก
4. ข้าพเจ้าสามารถสืบค้นหาความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษได้หลายวิธี	3.66	1.11	มาก
5. ข้าพเจ้าสามารถถ่ายโอนความรู้และทักษะที่เกิดการเรียนภาษาอังกฤษจากสถานการณ์หนึ่งไปยังอีกสถานการณ์หนึ่ง	3.46	1.04	มาก
6. ข้าพเจ้าสามารถประเมินการเรียนรู้อังกฤษของตนเองได้	3.31	1.05	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ได้	3.38	1.05	ปานกลาง
รวม	3.47	0.88	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ด้านความสามารถในการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้าพเจ้าสามารถสืบค้นหาความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษได้หลายวิธี ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าพยายามหาวิธีการเรียนหลายวิธีเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.61$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้าพเจ้าสามารถประเมินการเรียนรู้อังกฤษของตนเองได้ ($\bar{X} = 3.31$)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สนับสนุนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยพบว่า นักศึกษาจีนมีความสามารถทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้ว่านักศึกษาจีนได้พยายามหาวิธีการหลายๆวิธี ไม่ว่าจะเป็นการสืบค้นข้อมูล การถ่ายโอนความรู้ด้วยวิธีการต่างๆเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ภาษาอังกฤษ นักศึกษาจีนจึงต้องมีการประเมินผลการเรียนของตนเองได้ พร้อมทั้งนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ดังบทสัมภาษณ์ที่กล่าวว่า “ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองสามารถพัฒนาความสามารถสื่อสารกับผู้อื่น เพื่อให้รู้จักโลกมากขึ้น ขยายขอบเขตความรู้ของตนเอง สามารถสื่อสารกับคนต่างชาติได้”

ตาราง 6 พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม-วัฒนธรรมในการเรียนรู้

ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม-วัฒนธรรมในการเรียนรู้	n = 169		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษเพื่อให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น	3.27	1.12	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าพยายามจะเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ให้เหมือนกับเจ้าของภาษาอังกฤษ	3.31	1.06	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆอยู่เสมอ	2.77	1.18	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้านำภาษาอังกฤษมาใช้สื่อสารกับคนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาอังกฤษได้	2.85	1.15	ปานกลาง
รวม	3.05	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม-วัฒนธรรมในการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้าพเจ้าพยายามจะเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ให้เหมือนกับเจ้าของภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.31$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษเพื่อให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.27$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.77$)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สนับสนุนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยพบว่า นักศึกษาจีนมีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม-วัฒนธรรมในการเรียนรู้ โดยพยายามที่จะเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ให้เหมือนกับเจ้าของภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ก็เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ ดังบทสัมภาษณ์ที่กล่าวว่า “ เมื่อไม่เข้าใจการเรียนภาษาอังกฤษ ก็จะถามเพื่อนที่เรียนเก่งที่สุดในห้องเรียน อาจารย์ เพื่อนต่างชาติเพราะภาษาของพวกเขา พวกเขาเข้าใจมากที่สุด”

สรุปผล

การศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยตนเอง: กรณีศึกษานักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทย สรุปผลการวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) ด้านความสามารถในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) และด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม-วัฒนธรรมในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$)

อภิปรายผล

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยตนเอง : กรณีศึกษานักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนไทยทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน และระดับปานกลาง 3 ด้าน ด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ 1. ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.49$) นักศึกษาจีน มีแรงจูงใจในการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้ได้ดีเพื่อจะนำไปใช้สื่อสารกับคนต่างวัฒนธรรมได้สอดคล้องกับคำกล่าวของ Dörnyei (2001) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษานับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผู้เรียนตัดสินใจในการเลือกวิธีเรียนที่ตนเองถนัดมาใช้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาเป้าหมาย 2. ด้านความสามารถในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) เนื่องจากนักศึกษาจีนพยายามหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เหมาะสมกับตนเอง มีความพร้อมในการสืบค้นและหาความรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1986) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีความเชื่อในระดับความสามารถของตนเองที่จะสามารถทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายได้ ก็จะแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมทางเลือกที่จะพัฒนาตนเอง มุ่งมั่น ตั้งใจ กระตุ้น จูงใจตนเองเสมอ และใช้ความพยายามเพื่อที่จะทำให้เป้าหมายสำเร็จ 3. ด้านความมั่นใจในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาจีนกล้าที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองเพราะเขาต้องการที่จะพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของเขาให้ก้าวหน้า เพื่อที่จะสื่อสารกับคนต่างชาติได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการพื้นฐานของ Maslow (1943) ที่กล่าวว่าความมั่นใจในตนเองนั้นสามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ เพราะทุกคนในสังคมมีความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้คนอื่นยอมรับกับความสำเร็จของตนเองด้วย ถ้าความต้องการนี้ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ จะทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง 4. ด้านกลยุทธ์ในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาจีนให้ความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพียงเพื่อเป้าหมายตามที่ตนเองต้องการคือเพื่อการศึกษาต่อ เพื่อประกอบอาชีพที่ดีในอนาคตและเพื่อใช้ในการสื่อสารให้เข้าใจกับบุคคลต่างวัฒนธรรม ดังนั้นจึงพยายามหากลยุทธ์ที่จะช่วยให้ตนเองได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ของตนเองให้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร โกมารทัต (2559) พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด กลยุทธ์การเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ 5. ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม-วัฒนธรรมในการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาจีนเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยผ่านทางเทคโนโลยี จึงทำให้การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมลดน้อยลงเมื่อไม่เข้าใจและมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษจะสืบค้นด้วยตนเองจากอุปกรณ์ต่างๆทางเทคโนโลยีแล้วพยายามจะใช้ภาษาอังกฤษให้เหมือนกับเจ้าของภาษาซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Gardner and

Lambert (1972) ที่กล่าวว่าผู้เรียนภาษาที่ 2 มีความต้องการที่จะรู้จักเจ้าของภาษาเป้าหมาย และสนใจที่จะเรียนรู้หรือเข้าใจวิถีชีวิตของประชาชนเจ้าของภาษา

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยตนเองดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนควรจัดสถานที่หรือแหล่งเรียนรู้ เนื้อหา สื่อที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ นักศึกษาจีนได้มีแหล่งเรียนรู้ตามที่ต้องการในการที่จะสืบค้นข้อมูล ความรู้ เพื่อเพิ่มพูนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

2. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คอยชี้แนะและอำนวยความสะดวก กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักศึกษาจีนต้องได้รับการฝึกฝนทักษะและกลยุทธ์การเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. เปิดโอกาสและสนับสนุนให้นักศึกษาจีนได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งนี้ นักศึกษาจีนที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจึงควรต้องมีการสร้างกลุ่มสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆหรือบุคคลอื่นที่มีความรู้ จะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) เกิดขึ้น

4. การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ครูควรจัดให้นักศึกษาจีนได้รับประสบการณ์การประเมินผลหลายรูปแบบ นักศึกษาจีนจะต้องประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองและยอมให้ผู้อื่นประเมินพร้อมทั้งรับผลการประเมินนั้น

5. การบริหารเวลา จัดให้นักศึกษาจีนรู้จักที่จะบริหารเวลา นักศึกษาจีนจะต้องรู้จักที่จะบริหารเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตัวเองมากขึ้น โดยให้ความสำคัญในเรื่องเวลา อาจจะจัดทำเป็นตารางเวลาเรียน และสร้างความอดทนที่จะกระทำตามสิ่งที่ตนเองกำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อก็จะประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS*. กรุงเทพฯ : ปิสิเนสอาร์แอนด์ดี.
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่าน
การเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้. *วารสารวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สถาบันวิจัยและพัฒนา*, 8(2), 189-204.
- ปิ่นนภัทร กรีนเพชรและรสสุคนธ์ เสวตเวชากุล. (2561). ระดับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของ
นักเรียนนานาชาติระดับมัธยมต้นในประเทศไทย. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์*, 18(1),
46-59.
- พรณิ ลีกิจวัฒน์. (2554). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิภาณี เพ็ชรมาก. (2559). *กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3ในสังกัด
กรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ศิริเพ็ญ ทฤษณาวดี. (2560). *ฝ่ากำแพงเมืองจีน*. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2562, จาก www.kroobannok.com
- สมพร โกมารทัต. (2559). *การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ในกรุงเทพฯและปริมณฑล*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562). *สถิติอุดมศึกษา*.
สืบค้น เมื่อ 8 ตุลาคม 2563, จาก www.mhesi.go.th.
- สินีนาศ สร้อยศิริและดิน ปรัชญพฤทธิ. (2550). ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). *วารสารวิจัย มสศ.* 3, 82-94.
- อรุณี วิริยะจิตรราและสิงหนาท น้อมเนียน. (บก.). (2559). *แนวทางการสร้างสรรค์วัฒนธรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ โดยผ่านการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผู้สอน ผู้บริหารการศึกษาคณาจารย์และ
ชุมชน*. นครปฐม : บริษัท พรินเทอรี่ จำกัด.

ภาษาอังกฤษ

- Bandura, A. (1986). *A Social Foundation of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. Englewood, NJ: Prentice-Hall.
- Benson, P. (1997). The philosophy and politics of learner autonomy. In P. Benson & P. Voller (Eds.), *Autonomy and independence in language learning* (pp. 18-34). London, UK: Longman.
- Best, J.W. (1977). *Research in Education*. (3rd ed.) New Jersey: Prentice Hall Inc.
- Crystal, D. (1997). *English as a Global Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dörnyei, Z. (1994). Motivation and motivating in the foreign language classroom. *Modern Language Journal*, 78(3), 273 – 284.
- Dörnyei, Z. (2001). *Motivational Strategies in the Language Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. (1972). *Attitudes and Motivation in Second Language Learning*. Rowley, Massachusetts: Newsbury House.
- Littlewood, W. (1996). *Communicative Language Teaching. An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. *Journal Psychology Review*, 50, 370-396.
- Nomnain, S. (2018). *Synergizing Transcultural Learning of Global Englishes: Voices of Chinese Exchange Students in a Thai University*. Bangkok: ELT Education (Thailand).
- Oxford, R. L (2003). Language learning styles and strategies: Concepts and relationships. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching Journal*, 41(4), 271-278.
- Xu, J. (2009). A survey study of autonomous learning by Chinese non-English major post- graduates. *English Language Teaching Journal*, 4(2), 25-32.